

De små

Prædiken 27.10.2024. Kbh. og Aarh, LGJ
www.vivit.dk/praediken

Evangelium: Matthæus 18,1-14

På den tid kom disciplene hen til Jesus og spurgte: "Hvem er den største i Himmeriget?" Han kaldte et lille barn hen til sig, stillede det midt iblandt dem og sagde: "Sandelig siger jeg jer: Hvis I ikke vender om og bliver som børn, kommer I slet ikke ind i Himmeriget. Den, der ydmyger sig og bliver som dette barn, er den største i Himmeriget; og den, der tager imod sådan et barn i mit navn, tager imod mig. Men den, der bringer en af disse små, som tror på mig, til fald, var bedre tjent med at få en møllesten hængt om halsen og blive sænket i havets dyb. Ve verden for det, der fører til fald. Vel må der komme fald, men ve det menneske, som bliver årsag til fald. Hvis din hånd eller fod bringer dig til fald, så hug den af og kast den fra dig; du er bedre tjent med at gå lemlæstet eller vanfør ind til livet end med begge hænder eller fødder i behold at kastes i den evige ild. Og hvis dit øje bringer dig til fald, så riv det ud og kast det fra dig; du er bedre tjent med at gå ind til livet med ét øje end med begge øjne i behold at kastes i Helvedes ild. Se til, at I ikke ringeagter en af disse små. For jeg siger jer: Deres engle i himlene ser altid min himmelske faders ansigt. For Menneskesønnen er kommet for at frelse det fortabte. Hvad mener I? Hvis en mand har hundrede får, og ét af dem farer vild, lader han så ikke de nioghalvfems blive i bjergene og går ud og leder efter det vildfarne? Og lykkes det ham at finde det, sandelig, jeg siger jer, han glæder sig mere over det end over de nioghalvfems, der ikke fór vild. Således er det jeres himmelske faders vilje, at ikke en eneste af disse små skal gå fortabt.

Disciplene er selv ude om det. De spørger Jesus: "**Hvem er den største i Himmeriget!**" Og de får et svar, de ikke regnede med.

Spørgsmålet fortæller, hvordan de tænker, og hvad der betyder noget for dem. Ære, status, ros, have værdi, betyder noget. Og deres spørgsmål viser også noget om os – enten at vi gerne vil have ære af vore nærmeste, eller også at vi er ramt og er mindre end de små, som vi har svigtet. Det handler det om i dag.

Men det handler mest om, at Jesus viser dem og os, at vi er fortabte i sig selv, og samtidig frelser dem og os, som er dårlige kristne, dårlige venner, dårlige forældre, ja det fortabte får, som ikke selv kan finde hjem.

The Little Ones

Prædiken 27.10.2024. Kbh. og Aarh, LGJ
www.vivit.dk/praediken

Matt. 18:1-15 NAU: At that time the disciples came to Jesus and said, "Who then is greatest in the kingdom of heaven?" And He called a child to Himself and set him before them, and said, "Truly I say to you, unless you are converted and become like children, you will not enter the kingdom of heaven. "Whoever then humbles himself as this child, he is the greatest in the kingdom of heaven. "And whoever receives one such child in My name receives Me; but whoever causes one of these little ones who believe in Me to stumble, it would be better for him to have a heavy millstone hung around his neck, and to be drowned in the depth of the sea. "Woe to the world because of its stumbling blocks! For it is inevitable that stumbling blocks come; but woe to that man through whom the stumbling block comes!

"If your hand or your foot causes you to stumble, cut it off and throw it from you; it is better for you to enter life crippled or lame, than to have two hands or two feet and be cast into the eternal fire. "If your eye causes you to stumble, pluck it out and throw it from you. It is better for you to enter life with one eye, than to have two eyes and be cast into the fiery hell.

"See that you do not despise one of these little ones, for I say to you that their angels in heaven continually see the face of My Father who is in heaven. "For the Son of Man has come to save that which was lost. "What do you think? If any man has a hundred sheep, and one of them has gone astray, does he not leave the ninety-nine on the mountains and go and search for the one that is straying? "If it turns out that he finds it, truly I say to you, he rejoices over it more than over the ninety-nine which have not gone astray. "So it is not the will of your Father who is in heaven that one of these little ones perish.

The disciples ask Jesus, "**Who is the greatest in the kingdom of heaven?**" And they get an answer they didn't expect.

The question tells how they think and what matters to them. Honor, status, praise and value matters. And their questions also show something about us – either that we want to be honored by our loved ones, or that we are affected and are smaller than the little ones we have let down. That's what it's about today.

But it is mostly about Jesus showing them and us that we are lost, and at the same time saving and them and us who are bad Christians, bad friends, bad parents, that is: the lost sheep that cannot find their way home on their own.

1.

Det begynder med, at Jesus svarer på disciplenes spørgsmål: **"Hvem er den største i himmeriget?"**

Jesus kalder på et barn. ... Men vil han da ikke svare. Han stiller det foran disciplene. Det tager tid. "Se, et barn." ... Men hvorfor svarer han ikke? Og nu ser de barnet. Barnet er ikke sig selv nok. Barnet vender sig til mor og far, når det vågner om morgenen, og når det skal have mad. Det vender sig til dem, når det er sygt, når det er ked af det, men også når det er glad. Det er hele tiden afhængigt af mor og far. Det hører med til at være barn, at det hele tiden vender sig hele tiden til forældrene.

Og nu kommer svaret: **"Hvis I ikke vender om og bliver som børn, kommer I slet ikke ind i det."**

Hvis vi er udenfor Guds rige, er det jo ligegyldigt for, hvem der er størst i Guds rige, for vi er jo selv udenfor Guds rige. Da handler det i stedet om, hvordan vi kommer ind i Guds rige.

Og hvordan viser det sig, at vi er udenfor? Hvordan viser det sig? Jo, ved at vi ikke vender os til vor Far i himlen, men lever jeres liv uden ham.

Herude i verden kender vi godt til ønsket om at være stor, betydningsfuld, have et navn, ære, penge og føle, at man dur til nogen.

Udenfor Guds rige kan vi stå op om morgenen uden at have behov for at sige ham tak for natten.

Udenfor Guds rige kan man sagtens gå på arbejde uden bøn. Her kan man styre og regere i ægteskabet, svigte, glemme, overse mennesker og leve med ryggen til Gud uden at angre og uden at bede om tilgivelse. Sådan er livet udenfor Guds rige.

Men spædbarnet vender sig til sin mor og får bryst. Når barnet skal lære at gå, kigger det på mor. Og går i tillid til, at hun griber sit barn. Barnet kan ikke bidrage til familiens økonomi, men har brug for hjælp altid. Sådan er det at leve i Guds rige. Her tager vi hele tiden imod al hjælp i al nød, og må takke Gud for alt, hvad vi får og har og er. ***Den, der ydmyger sig og bliver som dette barn, er den største i Himmeriget.***

Og Jesus føjer noget andet meget stort til. ... ***og den, der tager imod sådan et barn i mit navn, tager imod mig.*** Han gør sig til ét med den, som tror på ham, med spædbarnet, det lille barn, de svage kristne i menigheden, de gamle og dem, som ikke har flere kræfter til at leve.

Er det så ikke en gave, når Gud ydmyger os, så vi må råbe til ham om hjælp? - Og det er lige, hvad han nu gør.

1.

It begins with Jesus answering the disciples' question: **"Who is the greatest in the kingdom of heaven?"**

Jesus calls for a child. ... What? Didn't he hear their question? Will he not answer? He puts it before the disciples. It takes time. "Behold, a child." ... But why doesn't he answer? And now they see the child. The child can't care for itself. The child turns to mum and dad when it wakes up in the morning and when it needs food. It turns to them when it's sick, when it's sad, but also when it's happy. It is constantly dependent on mom and dad. It is part of being a child that it constantly turns to the parents.

And now comes the answer: **"If you do not turn around and become like children, you will not get into it at all."**

If we are outside the kingdom of God, it does not matter for us who is greatest in the kingdom of God. It only matters to get into God's kingdom.

How is life outside of God's kingdom? How does it manifest itself? Well, by not turning to our Father in heaven, but living your life without Him. Out here in the secular world, we know well the desire to be great, important, have a name, honor, money and feel that we are valuable.

Outside the kingdom of God, we can get up in the morning without needing to thank Him for the night. Outside the kingdom of God, one can easily go to work without prayer. Here you can rule and in your marriage, fail, forget, overlook people and live with your back to God without repentance and forgiveness. So life is like outside of God's kingdom.

But the infant turns to its mother and breastfeeds. When the child is learning to walk, it looks at the mother. And the child trusts that mother will grab her child. The child cannot contribute to the family's finances, but needs help always. That's what it's like to live in the kingdom of God. Here we constantly accept all help in all need, and must thank God for everything we get and have and are. ***Whoever humbles himself and becomes like this child is the greatest in the kingdom of heaven.***

And Jesus adds something else which is a great thing: ***And whoever receives such a child in my name receives me.*** He makes himself one with the small ones who believe in him, with the infant, the little child, the weak Christian in the church, the old members, and those who have no more strength to live.

Is it not a gift, then, when God humbles us so that we have to cry out to Him for help? - And that's exactly what he's doing now.

Jesus beskriver, hvor slemt det går for os, når vi søger egen ære og magt i familien, i menigheden og i samværet med andre mennesker. Han siger, at vi kan være årsag til, at de små bliver svigtet og ligefrem går fortabt. Jesus siger: ***Men den, der bringer en af disse små, som tror på mig, til fald, var bedre tjent med at få en møllesten hængt om halsen og blive sænket i havets dyb. Ve verden for det, der fører til fald. Vel må der komme fald, men ve det menneske, som bliver årsag til fald.***

Hvad sker der, når vi er kristne, går i kirke, læser i bibelen og beder til Gud, men samtidig svigter et barn, som tror på Jesus, eller vores ægtefælle, som tror på Jesus, eller en syg og ensom kristen, som troede, at vi ville vise omsorg?

Den lille kristne bliver ramt på tilliden til Gud, fordi du var sendt af Gud til at hjælpe, men svigtede.

Paulus siger i Romerbrevet: *Ingen må bringe sin broder til at snuble eller falde. ... Vi, som er stærke, skylder at bære de svages svagheder og ikke tænke på os selv. Vi skal hver især tænke på vor næstes gavn og opbyggelse. For heller ikke Kristus tænkte på sig selv (Rom. 14,13 og 15,1-3)*

Hvor slemt er det? Jesus svarer: ***Men den, der bringer en af disse små, som tror på mig, til fald, var bedre tjent med at få en møllesten hængt om halsen og blive sænket i havets dyb.*** Hvad er løsningen på det problem? Jesus nævner to løsninger.

Den første er umulig, fordi det er os, der står for den. Den anden løsning står han selv for.

Det, vi selv kan gøre nævner Jesus sådan: ***Hvis din hånd eller fod bringer dig til fald, så hug den af og kast den fra dig; du er bedre tjent med at gå lemlæstet eller vanfør ind til livet end med begge hænder eller fødder i behold at kastes i den evige ild. Og hvis dit øje bringer dig til fald, så riv det ud og kast det fra dig; du er bedre tjent med at gå ind til livet med ét øje end med begge øjne i behold at kastes i Helvedes ild. Se til, at I ikke ringeagter en af disse små.***

Mener han det virkelig? Ja. Og forsøger vi så ad den vej at redde os selv, da står vi tilbage uden arme og fødder og med kun ét øje. Og også det øje kan se skævt til andre. Og så må også det fjernes. Vi er blinde og døende. Og stadig skyldige.

Jesus viser os med disse ord, at vi ikke kan frelse os selv. At det fører til død og undergang, hvis synden skal udryddes i vore liv.

Jesus describes the judgement we will receive when we seek our own glory and power in the family, in the church and in the neighborhood (and at work in our social life.) He says that we can cause of the little ones being let down and even lost. Jesus says: ***But whoever causes one of these little ones who believe in me to stumble would be better served by having a millstone hung around his neck and being sunk in the depths of the sea. Woe to the world for that which leads to a fall. Surely there must be a fall, but woe to the man who is the cause of a fall.***

What happens when we are Christians, go to church, read the Bible, and pray to God, but at the same time fail a child who believes in Jesus, or our spouse who believes in Jesus, or a sick and lonely Christian who thought we would care?

The little Christian is struck on trust in God because you were sent by God to help, but failed. Paul says in Romans, *Let no man cause his brother to stumble or fall. ... We who are strong owe it to bear the weaknesses of the weak and not to think of ourselves. Each of us must think of the benefit and edification of our neighbor. For even Christ did not think of himself (Rom. 14:13 and 15:1-3)*

How bad is it? Jesus answers, ***But whoever causes one of these little ones who believe in me to stumble would be better off having a millstone hung around his neck and being sunk in the depths of the sea.*** What is the solution to that problem? Jesus mentions two solutions.

The first is impossible because we are the ones who are responsible for it. The other solution is his own responsibility.

What we can do for ourselves is as follows: ***If your hand or foot cause you to stumble, cut it off and throw it from you. You are better off to go into life maimed or crippled than to be cast into the everlasting fire with both hands or feet. then tear it out and throw it away; You are better off going into life with one eye than with both eyes intact to be thrown into the fires of Hell. See that you do not despise one of these little ones.***

Does he really mean it? Yes. And if we then try to save ourselves in this way, we are left without arms and feet and with only one eye. And that eye can also look in a bad way at others. And then that too must be removed. We are blind and dying and still guilty if we .

Jesus shows us with these words that we cannot save ourselves. That it leads to death and destruction if sin is to be eradicated in our lives.

Og derpå giver Jesus disciplene og os en stor trøst, som gælder både de små og os selv:

Se til, at I ikke ringeagter en af disse små. For jeg siger jer: Deres engle i himlene ser altid min himmelske faders ansigt. For Menne-skesønnen er kommet for at frelse det fortabte.

Dobbelt trøst. Først angående børnene, de små mennesker. ***"Deres engle ser altid min himmelske faders ansigt."*** Jesus fortæller, at englene træder til. De lever i Guds rige. De Gud faders ansigt og ser i hans ansigt, hvad de skal: nemlig hjælpe. Og de bliver sendt ud og hjælper. Vi skulle hjælpe, men så væk fra Guds vilje. Og svigtede. Men englene ser altid Guds ansigt, dvs. Guds vilje. De er *tjenende ånder som udsendes til hjælp for dem, som skal arve frelse (Hebr 1).*

Men der også hjælp til os fortabte, os, som svigtede og har fortjent straffen derfor. Og vores hjælper og frelser er Menneskesønnen. Hvordan? Fordi han er kommet. ***Menneskesønnen er kommet for at frelse det fortabte.*** Han frelser det fortabte. Altså dig. Og mig.

Hvor skal vi da vende os hen? Til Gud i Jesu navn. Vi må påkalde ham i al nød og takke. For han er ude efter os, ligesom hyrden er ude efter sit fortabte får. Og han har jo fundet os, siden vi kan høre hans stemme. Og han satte sit liv til for os. Han blev lemlæstet og døde i vort sted. Det, som skete med ham, det skete, for at det ikke skal ske med os.

Han kommer til sin menighed. I versene lige efter siger Jesus: *For hvor to eller tre er forsamlet i mit navn, dér er jeg midt iblandt dem.*» Og han siger: *Sandelig siger jeg jer: Hvad I binder på jorden, skal være bundet i himlen, og hvad I løser på jorden, skal være løst i himlen.*

Det betyder, at han løser os fra vore synder i den kristne menighed, også den synd, som ellers ville føre mig til dom og straf, ja, lige netop dén synd. Her ender evangeliet i dag: med din frelse. Og derfor kan vi gå fra kirke som de fortabte, han har fundet, og som børn, der beder til vor Fader om at hans rige må komme, hans vilje vil ske – hans vilje som er at frelse os og alle de andre små. Tænk på det, hver gang du beder Fadervor: Du er det lille barn. Og Gud Fader er Jesu Kristi far og din far. Jeres! Du blev ved tro og dåb hans kære barn. Amen.

And then Jesus gives the disciples and us a great comfort, which applies to both the little ones and ourselves: ***See that you do not despise one of these little ones. For I say to you, your angels in heaven always see the face of my Father who is in heaven. For the Son of Man has come to save that which is lost.***

Double comfort. First about the children, the little people. ***"Their angels always see the face of my heavenly Father."*** Jesus tells us that the angels are stepping in. They live in the kingdom of God. They look at the face of God the Father and see in his face what they are supposed to do: namely, help. And they are sent out to help. We were supposed to help, but we were going away from God's will. And failed. But the angels always see God's face, that is, God's will. They are *ministering spirits sent forth to help those who will inherit salvation (Hebrews 1).*

But there is also help for us lost, those of us who failed and deserve the punishment for it. And our helper and Savior is the Son of Man. How? Because he has come. ***The Son of Man has come to save that which is lost.*** He saves what is lost. That is, you. And me.

Where should we then turn? To God in the name of Jesus. We must call upon Him in all times of need and give thanks. For he is after us, just as the shepherd is after his lost sheep. And he has found us since we can hear his voice. And he laid down his life for us. He was mutilated and died in our place. What happened to him, it happened so that it won't happen to us.

He comes to his ward. In the verses immediately following, Jesus says, *"For where two or three are gathered together in my name, there am I in the midst of them."* And he says, *'Assuredly, I say to you, whatever you bind on earth will be bound in heaven, and whatever you loose on earth will be loosed in heaven.'*

This means that He redeems us from our sins in the Christian church, including the sin that would otherwise lead me to judgment and punishment, yes, that very sin. This is where the gospel ends today: with your salvation. And so we can go from church as the lost He has found, and as children praying to our Father that His kingdom may come, His will will be done—His will to save us and all the other little ones. Think about it every time you pray the Lord's Prayer: You are the little child. And God the Father is the father of Jesus Christ and your father. Your! By faith and baptism you became his dear child. Amen.